

Finanstilsynet
Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Pr. e-mail ministerbetjening@ftnet.dk

ERIK NYBORG
Advokat (H)

33 38 70 08
en@nrlaw.dk

Sekretær
Lill Edeling/ml
33 38 70 06
le@nrlaw.dk

J.nr. 2055-60
Dok Dokumenti

15. august 2011

Høringsvar vedrørende lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge m.v.

I anledning af det påtænkte lovforslag, angivet ovenfor, skal jeg som advokat for Forbrugsforeningen af 1886 fremkomme med følgende bemærkninger:

Forbrugsforeningen af 1886 (herefter Forbrugsforeningen) er en non profit organisation, der bestræber sig på at skaffe sine ca. 190.000 medlemmer gode og billige varer derved, at Forbrugsforeningen indgår aftaler med en række forretningsdrivende om at markedsføre disses varer og ydelser overfor sine medlemmer, hvorved Forbrugsforeningen opnår at medlemmerne kan få en rabat, når varer eller tjenester indkøbes.

Den praktiske håndtering heraf foregår ved hjælp af et betalingskort, som benyttes i Dankort terminaler.

Forbrugsforeningen betaler de tilknyttede forretninger udsalgsprisen for den pågældende vare fratrukket den aftalte rabat. Medlemmet betaler den fulde pris for varen til Forbrugsforeningen. På årsbasis opgøres hvert medlems konto, og medlemmet udbetales en bonus, som typisk vil være 1% lavere end den opnåede rabat, eksempelvis udbetaling af en bonus på 9% på varer, hvor der er opnået en rabat på 10%. Differencen mellem bonus og rabat anvender Forbrugsforeningen til markedsføringstiltag. Driften af betalingstjenesten finansieres ved kontingentindbetalinger fra Forbrugsforeningens medlemmer.

Forbrugsforeningen opkræver således ikke noget gebyr hos betalingsmodtageren (forret-

ningerne) til dækning af omkostningerne ved drift af betalingstjenesten (hvilket efter den nugældende lovgivning også vil være i strid med § 80, stk. 4, jf. stk. 1).

I henhold til Forbrugsforeningens aftaler med de forretningsdrivende, må de forretningsdrivende ikke opkræve deres kunder et gebyr for brug af Forbrugsforeningens betalingskort.

Dette er på nuværende tidspunkt i overensstemmelse med betalingstjenesteloven, idet lovens § 80, stk. 6 angiver at forretningen, som betalingsmodtager, ikke må opkræve noget sådant gebyr (i den fysiske handel).

I og med at betalingskortslovens § 80, stk. 6 påtænkes ophævet, vil lovens § 78, stk. 2 imidlertid fremover finde anvendelse på Forbrugsforeningens medlemmers indkøb i forretninger, ved anvendelse af Forbrugsforeningens betalingskort, og taget efter ordlyden kunne dette betyde, at det ville være i strid med § 78, stk. 2 for Forbrugsforeningen at pålægge forretningerne ikke at afkræve Forbrugsforeningens medlemmer et gebyr for brug af Forbrugsforeningens kort – ligesom det – rent sprogligt – kunne opfattes således, at Forbrugsforeningen ikke lovligt kan pålægge forretningerne ikke at tilbyde medlemmet en rabat som alternativ til anvendelse af Forbrugsforeningens kort.

En sådan fortolkning af betalingstjenestelovens § 78, stk. 2 vil reelt umuliggøre indgåelse af aftaler om drift af rabatsystemer, så som Forbrugsforeningens og mange andre organisationers og virksomheders betalingskort, som nok virker som betalingskort, men hvis primære formål er at sikre forbrugerne rabatter.

Dette kan efter Forbrugsforeningens opfattelse ikke være hensigten med den påtænkte lovændring.

Jeg skal derfor på vegne Forbrugsforeningen anmode om at der på passende vis sker en præcisering af, at forbuddet i § 78, stk. 2 ikke finder anvendelse på betalingskort, der primært fungerer som systemer til opnåelse af rabat.

Med venlig hilsen

Erik Nyborg

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø.

Brøndby, den 12.august 2011

Høringsvar ifm. ændring af betalingstjenesteloven 2011.

Indledningsvis vil vi gerne takke for at vi har haft lejlighed til at kommentere på udkastet til ændring af en række love, herunder bl.a. betalingstjenesteloven, jf. lovforslagets § 2.

Vores overordnede holdning til hele surcharging problematikken er at:

- **Splitmodellen løser ikke EU-kommissionens anbringende, men giver basis for fortsat diskrimination.**
- **Splitmodellen er skabt for at beskytte dankortet, modellen er unik dansk.**
- **Forbud mod surcharging er den eneste reelle løsning.**
- **Forslaget vil fastholde strukturen på det danske marked, med begrænset konkurrence til skade for alle markedsdeltagere, på nær den dominerende spiller.**

Vi har med tilfredshed noteret os bemærkningen i pkt. 2.8.1.2. om forslagets baggrund, hvoraf det fremgår at:

”Fremadrettet skal der gælde ens regler for fastsættelse af gebyrer for alle betalingsinstrumenter med og uden chip, herunder dansk og udenlandsk udstedte internationale betalingsinstrumenter”

Med baggrund i ovennævnte formulering om ”ens regler for fastsættelse af gebyrer” må det undre meget, at man har valgt den såkaldte split-model hvad angår overvæltning af gebyret (surcharging) og ikke også på det område vælger ens regler for alle betalingsinstrumenter, uanset om disse er debit- eller kreditbetalingsinstrumenter.

Det fremgår af pkt. 2.8.2.2. at formålet med ændringen er at undgå, at der diskrimineres mellem borgere i de forskellige medlemslande. Det er vores opfattelse at man ikke opnår dette med nærværende forslag, idet udenlandske EU-borgere der kommer til Danmark stadig vil opleve at de bliver diskrimineret. Privat har de ofte ikke samme adgang til debetkort som danskerne og i forbindelse med forretningsrejser anvendes debetkort stort set aldrig. Da udlændingene heller ikke har mulighed for at betale med check i dansk valuta har de, modsat danskere, ikke mulighed for at undgå surcharging. Både checks og kontanter er i øvrigt dyre og ikke særligt effektive betalingsmidler. Endelig indeholder hvidvaskloven et forbud mod kontant betaling af beløb over 100.000 kr., ligesom udlændinge ikke må medbringe store kontante beløb ved indrejse, uden at de har anmeldt dette inden afrejse til EU / inden afrejse fra andet EU-land.

Af samme punkt fremgår det, at formålet med sondringen er at tilskynde til brugen af effektive betalingsinstrumenter. For det første er et kreditkort fuldt ud lige så effektivt som et debetkort rent funktionsmæssigt. For det andet sikrer betalingsgarantien på et kreditkort betalingsmodtager væsentlig bedre end hvis kunden betaler med dankort og endelig er kreditkorttransaktioner med til at udjævne forbruget hen over måneden, idet det aldrig er ”sidst på måneden”. Dette bevirker, at forretningerne oplever et kunde flow der er bedre fordelt over måneden.

Det er vores principielle opfattelse, at sondringen mellem debetkort og kreditkort i surcharging-mæssig sammenhæng reelt bevirker, at betalingstjenestedirektivets bestemmelser om ret til etablering som betalingstjenesteudbyder i et andet EU-land bliver illusorisk idet en virksomhed, for at kunne konkurrere på lige vilkår, er nødsaget til at opnå en banklicens, således at man kan modtage indskud og dermed har mulighed for at udstede debetkort. Herved diskrimineres bl.a. de udenlandsk ejede betalingstjenesteinstitutter der i dag driver virksomhed med kreditkortudstedelse i Danmark. Vi kan kun se udkastet som et forsøg på at bevare den dominerende rolle dankortet har og cementere den nuværende infrastruktur med én dominerende spiller.

Af pkt. 2.8.3.2. i bemærkningerne fremgår det at:

”For at bringe de danske regler i overensstemmelse med EU-retten skal der fremadrettet sondres mellem kredittransaktioner og debettransaktioner.”

Denne formulering forekommer at være i direkte modstrid med de faktiske forhold. Kendsgerningen er, at intet i EU-retten kræver at der sondres mellem kredittransaktioner og debettransaktioner. Det som EU har påpeget i sin kritik af de hidtidige danske regler er, at der i dag sker en diskriminering af indehavere af udenlandsk udstedte kort, idet disse kortindehavere i den fysiske handel må surcharges jf. bestemmelsen i § 6 stk. 2 i Bekendtgørelse nr. 65 af 28.1.2011, mens det tilsvarende er forbudt at surcharge ved betaling med dansk udstedte internationale betalingsmidler, jf. samme bekendtgørelses § 5 og betalingstjenestelovens § 80 stk. 6.

Hele sondringen mellem debetkort (hvor der i princippet ikke findes andre end dankortet) og kreditkort er kunstig, og må ses som en ren ”lex Dankort” med det formål at beskytte dankortet mod konkurrence jf. også artiklen i Politiken den 25. marts 2011:

"Offentligheden har nok ikke været klar over det, men dankortet har været under et kolossalt pres og stor risiko for at kollapse. Nu har vi sagt, at man vælter gebyrerne over på de kreditkort, som bankerne er meget ivrige efter at tilbyde," siger erhvervs- og økonomiminister Brian Mikkelsen (K) og tilføjer: "Hvis der var kommet gebyr på dankortet, ville det gå i opløsning, fordi andre kort ville begynde at konkurrere med det. Det afværger vi, og det er en kæmpe hjælp for butikker og internethandel, som sparer penge på transaktionsomkostninger."

En enklere og mere naturlig løsning på den af EU rejste kritik havde været at gøre som de fleste EU-lande, herunder Sverige, og forbyde enhver form for surcharging, således at betalingsmodtager afholdt omkostningerne til modtagelse af betalingskort på nøjagtig samme måde som betalingsmodtager afholder alle omkostninger i forbindelse med modtagelse af kontanter.

Bemærkninger til de enkelte ændringsforslag:

§ 2 nr. 1: ingen bemærkninger

§ 2 nr. 2: Nyt stk. 2 til § 78: Teksten kan opdeles i 2 led. Første led er en videreførelse af den tidligere bestemmelse, der igen er baseret på EU's betalingstjenestedirektiv. Andet led indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler om forbud eller begrænsning af retten til at opkræve gebyr.

Det fremgår af bemærkningerne, at med den foreslåede bestemmelse får økonomi- og erhvervsministeren adgang til at forbyde eller begrænse betalingsmodtagers ret til at opkræve gebyr hos betaler. Det fremgår endvidere at:

"Betalingskortmarkederne er dynamiske markeder, der hele tiden teknologisk udvikler nye betalingsinstrumenter og nye betalingstjenester. Eksempelvis er brugen af kontaktløse betalingsinstrumenter i fremgang, og specielt betaling med mobiltelefoner, i kraftig udvikling. Det kan derfor ikke udelukkes, at der kan blive behov for løbende at ændre reglerne for retten til at overvælte gebyr på betaler, herunder at gennemføre en begrænset ret til overvæltning. Med den foreslåede bemyndigelse kan loven på en hurtig og smidig måde tage højde for fremkomsten af nye betalingsinstrumenter, så reglerne ikke kommer til at hæmme udviklingen af nye betalingsinstrumenter."

Vi kan fuldt ud tilslutte os at der skal være mulighed for løbende at tilpasse bestemmelserne omkring surcharging ifm. at markedet for betalingsinstrumenter ændrer sig i hastigt tempo.

For at tydeliggøre bemyndigelsens omfang, vil vi tillade os at foreslå at teksten ændres som følger, jf. også anvendelsen af begrebet "overvæltning" i bemærkningerne:

»Stk. 2. Udbyderen må ikke hindre betalingsmodtager i at viderefakturere (overvælte) gebyret til betaler for brugen af det pågældende betalingsinstrument eller tilbyde betaleren en rabat. Økonomi- og

erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om forbud eller begrænsning af retten til at viderefakturere (overvælde) gebyr.«

Herved opnår man en entydighed: Udbyder opkræver et gebyr hos betalingsmodtager. Betalingsmodtager har mulighed for at overvælde dette gebyr på eller viderefakturere dette gebyr til betaler.

§ 2 nr. 3: Ophævelsen af § 80 stk. 4 er en naturlig konsekvens af at man ønsker at alle betalingsmidler behandles ens og denne ophævelse kan vi til fulde tilslutte os.

Ophævelsen af § 80 stk. 6 er derimod efter vores opfattelse ikke hverken en fornuftig eller logisk konsekvens af den af EU rejste sag. For os at se bør bestemmelsen bevares og udvides, således at der indføres et generelt forbud mod surcharging. Danmark har i forvejen de højeste priser i EU og tilladelse til surcharging vil yderligere forværre dette billede.

Det fremgår af bemærkningerne til ophævelsen af § 80 stk. 6 at:

”Endvidere vil alle borgere, der gennemfører en kredittransaktion med et betalingsinstrument i den fysiske handel, blive behandlet ens.”

Dette er ikke korrekt. For det første vil betaler opleve forskelle fra betalingsmodtager til betalingsmodtager, for det andet vil samme betaler kunne opleve forskelle hos én og samme betalingsmodtager, afhængig af hvilket kreditbetalingsinstrument vedkommende anvender. F.eks. kan betalingsmodtager vælge kun at surcharge visse kreditkort og undtage andre. Et eksempel kunne være at man undtager ”egne” kreditkort som COOP Mastercard i COOP forretningerne, Magasin- og ILLUM Mastercards i de respektive stormagasiner eller SAS EuroBonus MasterCard hos SAS. Eller betalingsmodtager kan vælge at surcharge på betalingskort, hvilket er relativt nemt, og undlade at surcharge på f.eks. mobilbetalinger, idet dette teknisk kan være mere kompliceret. Resultatet er, at kunderne generelt vil have sværere ved at overskue den samlede pris vedkommende skal betale og det bliver mere kompliceret at vælge det bedste betalingsinstrument set ud fra kundens (betalers) synspunkt.

§ 2 nr. 4: I det omfang man ved ophævelsen af § 80 stk. 6 vil tillade surcharging, kan vi fuldt ud tilslutte os reglen om at betalingsmodtager ikke må overvælde et højere gebyr på betaler, end det gebyr betalingsmodtager selv betaler til indløser. For at undgå enhver uklarhed er det vores anbefaling, at man i bestemmelsen tydeliggør fortolkningen af begrebet ”gebyr”. Det bør præciseres, jf. Konkurrencestyrelsens afgørelse af 1.december 2006 i Journal nr. 4/0220-8901-0001/ISA/BJs, at adgangen til at surcharge alene angår provisionssatsen og ikke rentetillæg for hurtigere udbetaling, andel af årsgebyr, betaling for terminal eller dataforbindelse m.v.

§ 2 nr. 5: ingen bemærkninger

§ 2 nr. 6: Vi er enige i denne tilretning, således at der hurtigt kan gennemføres ændringer i retten til at overvælde gebyret, dersom den teknologiske udvikling gør dette nødvendigt.

§ 2 nr. 7: ingen bemærkninger

§ 2 nr. 8: ingen bemærkninger

§ 2 nr. 9: ingen bemærkninger

Supplerende bemærkninger:

§ 80 stk. 7. Det er vores opfattelse, bl.a. ud fra klagesager under de hidtidige regler, at det bør fremgå af loven, at dersom en betalingsmodtager vælger at overvælte gebyr (surcharge) i forbindelse med modtagelse af (kredit-) betalingsinstrumenter, skal betalingsmodtager også kreditere betaleren det tidligere opkrævede gebyr, dersom betaleren returnerer den købte genstand.

§ 83 stk. 1 I forbindelse med den forestående lovrevision, skal vi tillade os at påpege at formuleringen i betalingstjenestelovens § 83 stk.1 om at en betalingsmodtager der opkræver gebyr, skal oplyse betaleren herom, før betalingstransaktionen iværksættes, ikke er hensigtsmæssig.

Det er vores vurdering at begrebet ”før betalingstransaktionen iværksættes” bør præciseres og udvides, idet oplysning om at man vil blive pålagt et gebyr ved betaling ikke er til stor nytte, hvis man først har spist middagen eller overnattet på hotellet. På det tidspunkt man får præsenteret regningen, hvilket er ”før betalingstransaktionen iværksættes” er selve ydelsen forbrugt, og kunden har ingen mulighed for at undgå at betale gebyret.

Af hensyn til såvel fair konkurrence som overskuelighed for forbrugerne, må det være et krav, at oplysningerne gives alle de steder hvor forretningsstedets priser i øvrigt fremgår (fysisk eller digitalt), f.eks. menukort, prislister, skilte, hjemmesider m.m., således at kunden har en mulighed for at fravælge den pågældende restaurant, hotel eller forretning og finde en (et) andet sted, som ikke surcharger og som har valgt at betragte denne omkostning på linie med øvrige omkostninger der er ved at drive virksomhed: løn, husleje, gebyrer og renter til bank, lys, varme, forsikringer, aftale med sikkerhedsfirma om vagtordning og afhentning af dagens kontante omsætning m.m.

Et forslag til en formulering kunne være: På al informationsmateriale og markedsføringsmateriale, fysisk eller digitalt, hvor der oplyses priser, samt ved bestilling / køb af varen eller tjenesteydelsen skal sælger på tydelig måde oplyse størrelsen af et eventuelt kreditbetalingsinstrument gebyr som overvæltes på betaler.

Dersom Finanstilsynet måtte ønske at få uddybet noget af det ovenstående, er tilsynet velkommen til at kontakte undertegnede på e-mail: henrik.balslev@sebkort.dk eller på mobil 40 68 50 38, ligesom vi naturligvis gerne deltager i et eventuelt møde.

Venlig hilsen
SEB Kort

Henrik Balslev
Manager, jura og forsikring

Finanstilsynet
Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

København, den 11. august 2011

ATT: Louise Villumsen, lvi@ftnet.dk

Fremsendes pr. e-mail og med alm. post

Vedr.: Høring – forslag til lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester etc.

Danmarks Restauranter & Caf er henviser til Tilsynets notat af 4. juli 2011, hvor der anmodes om bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge etc.

Vi har haft lejlighed til at gennemgå forslaget og især koncentreret os om gebyrreglerne for brug af betalingsinstrumenter.

DRC finder anledning til at bemærke følgende:

Vi har taget udgangspunkt i bemærkningerne til lovforslaget pkt. 2.8.1 om de nye gebyrregler og pkt. 2.8.2 om reglerne for overvæltning.

Vi forstår forslaget således, at man som konsekvens af den såkaldte splitmodel for overvæltning af gebyrer på betaleren – regler der skulle have været trådt i kraft den 30. juni 2011, men siden er udskudt til oktober 2011 – nu indfører en ligestilling af kort med og uden chip i relation til opkrævning af gebyr fra udsteder til betalingsmodtager. I modsætning til de hidtidige regler gives der efter forslaget tilladelse til, at udbyder kan pålægge betalingsmodtager gebyr på alle kort, hvadenten der er tale om betalings- eller debetkort, og hvadenten disse er med eller uden chip.

Denne  ndring synes imidlertid at indebære, at situationen forsv vidt angår visse debetkort herefter er den, at betalingsmodtager for debet-kortenes vedkommende fremover kan pålægges gebyr fra udbyder også i tilfælde, hvor forretningen ikke kan overvælte gebyret på kunden.

Det er i sig selv uheldigt og fordyrende for forretningen og vil efter vores opfattelse kunne svække forretningernes interesse i at modtage debetkort f.eks. købe- eller centerkort.

Som vi fremhævede i vores høringssvar til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen den 20. juni 2011, finder vi fremdeles forslaget som udtryk for en unødvendig forskelsbehandling mellem kreditkort og debetkort, som ikke kan begrundes i forskellen i håndteringen af kortene og ejheller i kortholders kendskab til, at gebyret kan opkræves hos denne. DRC mener således, at adgangen til overvæltning bør gælde alle kort, danske såvel som udenlandske og såvel debet- som kreditkort. Det vil være en naturlig konsekvens af, at udbyder nu i videre omfang end hidtil kan pålægge betalingsmodtager gebyr.

Forslaget indeholder tillige nye regler for ministerens bemyndigelse – pkt. 2.8.3. Det fremhæves i denne forbindelse, at en ministerbemyndigelse omkring overvæltning af gebyr på betaler vil smidiggøre holdningen til nye betalingsinstrumenter, der måtte dukke op i fremtiden. Heri er vi principielt enige, sålænge bemyndigelsen anvendes på en måde, der sikrer ligestilling for betalingsmodtager såvel som betaler.

DRC stiller sig gerne til rådighed, såfremt der måtte opstå behov for en uddybning eller en drøftelse af forslaget.

Med venlig hilsen
Danmarks Restauranter & Caf er

J rgen K nigsh fer
erhvervsrådgiver, cand. jur.

Finanstilsynet
ministerbetjening@ftnet.dk

15. august 2011

Dok. 118832/thh

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love.

Forbrugerrådet har modtaget ovenstående lovforslag i høring. Lovforslagets § 2 giver anledning til følgende bemærkninger:

Overordnet set finder Forbrugerrådet, at det er et fremskridt, at brugerbetaling tillades for de dyre kreditkortbetalinger. Dette er et nødvendigt skridt for at fremme brugen af billige betalingskort i en situation, hvor butikernes - og dermed forbrugernes - samlede regning for at bruge betalingskortsystemet, vokser år for år.

Forbrugerrådet finder det imidlertid stærkt betænkeligt, at lovforslaget (med den tilhørende bekendtgørelse om gebyrer ved brug af internationale betalingsinstrumenter) ophæver de hidtil gældende grænser for, hvor høje gebyrer bankerne må opkræve fra butikkerne når de tager imod internationale debet- og kreditkort. Fremover vil gebyrernes størrelse alene blive reguleret af betalingstjenestelovens § 79, som fastsætter, at gebyrerne ikke må være højere, *end hvad der ville være tilfældet under virksom konkurrence*. Denne form for regulering har dog vist sig ineffektiv. Således er der ingen regulering sket af de gældende gebyrlofter siden 2003 på trods af voldsom vækst i brugen af internationale debet- og kreditkort, og deraf følgende stordriftsfordele. Til sammenligning faldt prisen pr. betaling i dankortsystemet med omkring 30 procent mellem 2002 og 2008, på trods af langt lavere vækst i disse betalinger.

Forbrugerrådet skal derfor opfordre til at gebyrlofter fastholdes, så længe der ikke er virksom konkurrence på betalingskortområdet, og at disse kombineres med yderligere tiltag der kan beskytte forbrugere og butikker mod urimelige priser og avancer.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Afdelingschef

Troels Holmberg
Økonom

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Juridisk kontor
ministerbetjening@ftnet.dk

Forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge

Finansrådet har modtaget forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester i høring. Efter aftale med erhvervsjuridisk direktør Thomas Frydenberg er Finansrådets frist for afgivelse af høringssvar for denne del af lovpakken udsat til fredag den 19. august 2011.

Lovforslaget implementerer splitmodellen i dansk ret. Splitmodellen er valgt som fremtidig regulering af betalingskortmarkedet i Danmark for at imødekomme EU-Kommissionens kritik af den eksisterende regulering. Finansrådet ønsker i den forbindelse at fremhæve, at Kommissionens kritik af den danske regulering af betalingskortmarkedet kunne være imødekommet ved at indføre et fuldstændigt forbud mod overvæltning af gebyrer. En model som vel at mærke er valgt i 18 ud af 27 EU-lande.

Splitmodellen betyder, at betalingsmodtager får mulighed for at opkræve gebyr hos kunder, der betaler med kreditkort, mens kunder, der betaler med debetkort, ikke må opkræves gebyr. Valget af splitmodellen medfører således, at kreditkort – alt andet lige – fremadrettet bliver stillet dårligere i konkurrencen, da færre kunder vil vælge at betale med kreditkort, hvis betalingsmodtager vælger at udnytte muligheden for at opkræve gebyr.

Derudover åbner splitmodellen mulighed for, at betalingsmodtager diskriminerer over for internationale kreditkort ved at friholde egne kort for opkrævning af gebyr og alene opkræve gebyr hos kunder, der betaler med internationale kreditkort. Ved betaling med debetkort vil betalingsmodtager derimod ikke have mulighed for at diskriminere, da der gælder et fuldstændigt forbud mod overvæltning af gebyr.

I forlængelse heraf bemærkes det, at Finansrådet tidligere er blevet oplyst om, at der i betalingstjenesteloven ville blive indarbejdet en bestemmelse, som sikrer, at betalingsmodtager ikke kan diskriminere over for internationale kreditkort ved at friholde egne kreditkort fra opkrævning af gebyr samtidig med, at forretningerne pålægger gebyr ved betaling med internationale kreditkort.

Det fremsendte lovforslag indeholder ikke en sådan bestemmelse.

19. august 2011

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Kontakt Marianne Mosbæk
Direkte 3370 1081
mam@finansraadet.dk

Journalnr. 734/05
Dok. nr. 289542-v2

Finansrådet skal i den forbindelse fremhæve, at der hverken er nationale eller EU-retlige forhold, som er til hinder for, at en sådan bestemmelse indarbejdes i betalingstjenesteloven.

Når splitmodellen sættes i kraft den 1. oktober 2011 vil forretningerne skulle implementere en teknisk løsning, som gør det muligt at skelne mellem kreditkort og debetkort, hvis forretningerne skal have mulighed for at pålægge gebyr ved betaling med kreditkort.

Den tekniske løsning vil efter alt at dømme ikke dække alle kort. Der vil derfor være en lille andel af betalingskortene, som ikke kan identificeres som enten et debet- eller kreditkort. I henhold til bekendtgørelse om gebyrer ved brug af internationale betalingsinstrumenter § 4, stk. 4, må betalingsmodtager ikke opkræve gebyr hos betaler, medmindre forretningen med sikkerhed kan fastslå, at der er tale om en kredittransaktion.

En ligebehandlingsbestemmelse, som sikrer mod diskriminering, bør derfor indeholde en passus om, at kravet om ligebehandling af alle kreditkort alene omfatter de kort, som forretningen er i stand til at identificere som kreditkort. En sådan bestemmelse vil sikre, at betalingsmodtager kan opkræve gebyr hos kunder, selv om betalingsmodtagers tekniske løsning ikke kan identificere alle kreditkort.

Lov om betalingstjenester implementerer betalingstjenestedirektivet i dansk ret. Direktivets udgangspunkt er, at betalingsmodtager frit kan opkræve gebyr hos betaler for brugen af fx et betalingskort. I direktivets artikel 52, stk. 3 er der dog åbnet mulighed for, at den enkelte medlemsstat kan forbyde eller begrænse retten til opkrævning af gebyr under hensyntagen til behovet for at øge konkurrence og fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter.

I præambel 42 til betalingstjenestedirektivet er optionen i artikel 52, stk. 3, uddybet:

"For at fremme gennemsigtigheden og konkurrencen bør udbyderen af tjenesteydelser ikke forhindre betalingsmodtager i at opkræve gebyr fra betaleren for brug af et specifikt betalingsinstrument...."

Indarbejdelse af en ligebehandlingsbestemmelse vil ikke forhindre betalingsmodtager i at opkræve gebyr for et specifikt betalingsinstrument. Betalingsmodtager vil frit kunne vælge at opkræve gebyr hos kunder, der betaler med kreditkort, så længe betalingsmodtager opkræver gebyr hos alle kunder, der betaler med kreditkort.

Konsekvensen af ikke at indarbejde en ligebehandlingsbestemmelse i loven vil derimod være en forskelsbehandling, som i sidste ende vil hæmme konkurrencen og medføre, at det ikke er brugen af de mest effektive betalingsinstrumenter, som bliver fremmet.

Samlet finder Finansrådet derfor ikke, at der hverken er praktiske eller juridiske hindringer for at indarbejde den ligebehandlingsbestemmelse.

Finansrådet har følgende bemærkninger til lovforslagets konkrete bestemmelser:

Journalnr. 734/05

Dok. nr. 289542-v2

§ 78, stk. 2: Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren tillægges en generel bemyndigelse til at forbyde eller begrænse retten til at opkræve gebyrer.

Da der er tale om en generel hjemmel, som også gælder på andre områder end kortområdet, kan bemyndigelsen have meget vidtrækkende konsekvenser for bankerne, som fremadrettet ikke vil kunne tilrettelægge forretningsmodeller på baggrund af gældende regulering.

Regulering af bankernes mulighed for at opkræve gebyrer er en direkte prisregulering. Anvendelsen af prisregulering bør begrænses mest muligt, og alene anvendes på markeder, hvor det er konstateret, at konkurrencen er sat ud af kraft.

Den generelle bemyndigelse i § 78, stk.2, 2. pkt., bør derfor udgå. Hvis der på et tidspunkt viser sig behov for på et konkret marked at forbyde eller begrænse retten til at opkræve gebyr, bør dette ske i form af lovgivning og ikke i bekendtgørelsesform.

§ 80, stk. 1: Bestemmelsen indeholder forsat en henvisning til § 80, stk. 4. Den tidligere § 80, stk. 4, er udgået, og henvisningen bør derfor også udelades.

Med venlig hilsen

Marianne Mosbæk

Direkte 3370 1081
mam@finansraadet.dk

Finanstilsynet
Att.: Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

ministerbetjening@ffinet.dk

Direktionen
Havnegade 5
1093 København K
Tlf.: 33 63 63 63
Fax: 33 63 71 01
nationalbanken@nationalbanken.dk
www.nationalbanken.dk

15. august 2011

Sagsnr. 11012
Dokumentnr. 112001

Høring af forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love

Finanstilsynet har sendt ovennævnte lovforslag i høring med anmodning om Nationalbankens kommentarer.

I lovforslaget foretages der en række ændringer, der skal sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med internationale regelsæt. Herudover foreslås der gennemført en række initiativer som opfølgning på den finansielle krise.

Nationalbanken støtter overordnet set lovforslaget. Nedenfor fremgår Nationalbankens kommentarer på konkrete dele af lovforslaget.

Regler for indfrielse og erhvervelse af instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen

I lovforslaget foreslås Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for indfrielse og erhvervelse af instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen. Det fremgår af bemærkningerne, at bemyndigelsen vil blive anvendt til bl.a. at stille krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal søge Finanstilsynets tilladelse, før de foretager indfrielse eller erhvervelse af egen aktie-, garant- og andelskapital.

Nationalbanken finder det hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet bliver bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen. Nationalbanken støtter således kravet om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglersel-

skaber og investeringsforvaltningsselskaber forud for indfrielse eller erhvervelse af egen aktie-, garant- eller andelskapital skal indhente Finanstilsynets godkendelse hertil. Det er vigtigt at sikre, at en nedbringelse af institutternes aktie-, garant- og andelskapital kun sker, når det er forsvarligt i forhold til instituttets drift og likviditet. Det tilsynsmæssige skøn ved godkendelsen bør ikke begrænses i den kommende bekendtgørelse.

Bevilling af engagementer med medlemmer af bestyrelsen og direktionen

Der foreslås en ændring i forhold til hvilke engagementer i finansielle virksomheder, der kræver forudgående tilladelse fra bestyrelsen. Med lovforslaget foreslås anvendelsesområdet udvidet til også at omfatte engagementer med og sikkerhedsstillelse fra virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren i den finansielle virksomhed direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel.

Bestyrelsens forudgående godkendelse af visse engagementer skal dæmme op for en situation, hvor en nær tilknytning til den finansielle virksomheds ledelse fører til en for velvillig bedømmelse af vedkommende som debitor. Risikoen må vurderes at være til stede ikke kun i de tilfælde, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren er en del af ledelsen, men også når denne personkreds ejer en kvalificeret andel i virksomheden. Nationalbanken støtter derfor forslaget om, at disse engagementer ligeledes kræver forudgående godkendelse fra bestyrelsen.

Forlængelse af overgangsordning i § 125 a i lov om finansiel virksomhed

Ændringen til § 125 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indarbejder en forlængelse af den gældende overgangsordning til også at gælde i 2012. Institutter, der anvender interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster for kredit- og operationel risiko, skal dermed også i 2012 have en basis-kapital på mindst 80 pct. af kapitalkravet.

En reduktion af kapitalkravene i den nuværende situation er uhensigtsmæssig, da det vil kunne vanskeliggøre institutternes overholdelse af de nye kapitalkrav, der forventes indfaset i EU fra 2013. Nationalbanken støtter derfor en forlængelse af overgangsordningen i 2012.

Tilsyn med fælles datacentraler

Finanstilsynet får med lovforslaget mulighed for at føre tilsyn med it-sikkerheden i de fælles datacentraler. Finanstilsynet får herefter bl.a. mulighed for at kræve ændringer i it-sikkerheden i de fælles datacentraler, hvis denne ikke vurderes forsvarlig, ligesom Finanstilsynet får mulighed for at gribe ind, hvis outsourcing fra datacentralerne ikke lever op til kravene om outsourcing.

Svigt i en datacentral kan have negative konsekvenser for store dele af den finansielle sektor. Nationalbanken finder det derfor hensigtsmæssigt, at der gennemføres et tilsyn med it-sikkerheden i de fælles datacentraler.

Overvæltning af gebyrer for brug af betalingsinstrumenter

Der foreslås en række ændringer af lov om betalingstjenesters regler om overvæltning af gebyrer på betalingsinstrumenter. Ændringerne indebærer, at danske og udenlandske kortholdere bliver omfattet af de samme regler. Herudover bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at undtage nye betalingsformer for eventuelt hæmmende gebyrregler. Nationalbanken kan tilslutte sig de foreslåede ændringer.

Ophævelse af lov om pengesedler i Grønland

I forhold til forslag om ophævelse af lov om pengesedler i Grønland kan Nationalbanken oplyse, at Nationalbanken efter en henvendelse fra det grønlandske selvstyre i efteråret 2010 har indstillet arbejdet med at udvikle en grønlandsk seddelserie. Det grønlandske selvstyre ønsker således ikke længere at indføre særlige, grønlandske pengesedler. Lov om pengesedler i Grønland er derfor ikke længere relevant, og Nationalbanken støtter ophævelsen af loven.

Med venlig hilsen

Per Callesen